

γλυκορροδιά ἡ, ἑνιαχ. γλυκορροιδιά Ἀθῆν. Εὐβ. Ἡπ. (Μαργαρ.) Πελοπν. (Γαργαλ.) γλυκορρουδιά Ἀνδρ. γλυκορρουδιά Μακεδ. (Ἐλευθερ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὁ ς καὶ τοῦ οὐς. ρ ο δ ι ᾶ.

Ποικιλία τοῦ δένδρου ροιά με καρπούς ἰδιαιτέρως γλυκεῖς ἔνθ' ἄν.: Φάγαμαν ἔνθ' ἀν. γλυκορροιδιά τὰ ροῖδα Ἡπ. (Μαργαρ.) || Ἀσμ.

Πιπεριά, γλυκορροιδιά, | γλήγορα ἔς τὸν αἰ-Λιά
κὶ αἰ-Λιάς ἔς τὸν οὐρανόν, | γιὰ νὰ βρῆς ὁ Θιὸς νερό
Εὐβ. || Παροιμ.

Νύφη μου ξινορροιδιά, | κόρη μου γλυκορροιδιά
(ἡ πενθερά ἀγαπᾷ περισσότερο τὴν κόρη τῆς ἀπὸ τὴν νόμφη). Ἀντίθ. ξ ι ν ο ρ ρ ο ι δ ι ᾶ.

γλυκορροδίζω Φ. Πανᾶ, Λυρικ., 175 Γ. Σουρ., Ἀπαντ., 2, 276.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. ρ ο δ ι ᾶ ζ ω = ἀνατέλλω.

Κατὰ γ' πρόσ., ἐπὶ τῆς ἡμέρας ἢ τῆς ἀνοίξεως, ἀνατέλλω, προβάλλω κατὰ τρόπον γλυκύν, εὐχάριστον ἔνθ' ἄν.: Ποιήμ.

Ἀπ' τὰ γλυκὰ τριαντάφυλλα, πὺν ἔφερες ἔς τὰ χεῖλη,
γλυκορροδίσαν Μάιοι ἔς τὰ σωθικά μου χίλιοι
Φ. Πανᾶς, ἔνθ' ἄν.

Κατενόδιο, παλληκάκια καὶ ναυτόπουλα τοῦ στόλου,
σὰν ἀράξετε ἔς τὴν Κρήτη, νὰ γλυκορροδίξ' ἡ μέρα
Γ. Σουρῆς, ἔνθ' ἄν.

γλυκορροδίσμα τό, Σίφν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὁ ς καὶ τοῦ οὐς. ρ ο δ ι σ μ α (=λυκαυγές).

Ἡ χαρκαυγή.

γλυκορρουθουνίζω ἑνιαχ. γλυκορρουχουνίζω Α. Λασκαράτ., Ποιήμ., 38.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. ρ ο υ θ ο υ ν ῖ ζ ω.

Καθ' ὕπνον ἀναπνέω διὰ τῶν ρωθῶνων, ρ ο υ θ ο υ ν ῖ ζ ω κατὰ τρόπον ἥπιον, εὐάρεστον, γλυκύν ἑνιαχ.: Ποιήμ.

Ἐπῆγανε λοιπὸν κ' ἐκοιμηθήκανε
καὶ τὴν αὐγὴ τοὺς εὖρηκε τὸ γιόμα,
πὺν ἐγλυκορρουχουνίζανε ὅλοι ἀκόμα

Α. Λασκαράτ., ἔνθ' ἄν.

γλυκόρρουφος ἐπιθ. Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ υ κ ο ρ ρ ο υ φ ῶ.

Ὁ ἡδέως, εὐχαρίστως ροφούμενος: Γλυκόρρουφος καφές.

γλυκορρουφῶ ἐπιθ. ἑνιαχ. γλυκορρουφάω Πελοπν. (Γαργαλ. Μαργέλ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. ρ ο υ φ ῶ.

Ρουφῶ τι μετ' εὐχαριστήσεως ἔνθ' ἄν.: Γλυκορρουφᾶς τὸν καφέ του ἔς τὸν καφενὲ σὰν πασᾶς! Πελοπν. (Γαργαλ.)

γλυκορωτῶ ἑνιαχ. γλυκορωτάω Ἰθάκ. Κύθηρ. Πελοπν. (Ἀργολ.)—Α. Οἰκονομίδ., Τραγούδ. Ὀλύμπ., 23 C. Faugiel, Chants popul., 172. 334—Λεξ. Δημητρ. γλυκορωτάων Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. κ.ά.) γλυκορουτάων Θράκ. (Σηλυβρ. κ.ά.) Στερελλ. (Παρνασσ.) Μακεδ. (Καστορ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. ρ ω τ ῶ.

Ἐρωτῶ μετὰ ἡπιότητος, γλυκύτητος ἔνθ' ἄν.: Σὲ γλυκορωτάω κ' ἔσθ' δὲ μοῦ κρένεις (=ἀποκρίνεσαι) Πελοπν. (Γαργαλ.) Κάτι με γλυκορωτᾷς. Τί γυρεύεις ἀπὸ μένανε; αὐτόθ. Τόνε γλυκορωτάε ἡ μάνα του γιὰ νὰ τότε ξεψαχνίσῃ (= νὰ μάθῃ τὴν ἀλήθειαν) Πελοπν. (Βερεστ.) || Ἀσμ.

Ἐκατσα καὶ τὸ ρώτησα καὶ τὸ γλυκορωτάω:

— Βρὲ ὄρφανέ, ποῦθ' ἔρχεσαι καὶ ποῦθε κατεβαίνεις;
Πελοπν. (Ἀργολ.)

Ἦν τὴν ἀγκαλιά της τὰ ἔβαλε καὶ τὰ γλυκορωτάει:

— Μήπως σᾶς ἔστειλεν ἐδῶ ὁ νιὸς ποὺ μ' ἀγαπάει;
Κύθηρ.

Κ' ἡ μάνα τὴ γλυκουφιλεῖ κὶ τὴ γλυκορουτάει:
Θράκ. (Σηλυβρ.)

Ἦν τὰ γόνάτα του τό ῥοιζι καὶ τοὺ γλυκορουτάει:

— Γιὰ πές μου, μαντηλάκι μου, ἂν μ' ἀγαπᾷ ἡ κυρά
σου

Στερελλ. (Παρνασσ.)

Οἱ κλέφτες τὸν καρτέραγαν καὶ τὸν γλυκορωτοῦσαν:

— Ποῦ πᾶς, Βελῆ δερβέναγα, ρετσάλι τοῦ βεζίρη;
Α. Οἰκονομίδ., ἔνθ' ἄν.

Ἦν τὸ πάτημά μου ἐστάθηκα καὶ τὸ γλυκορωτάω
(ἐκ μοιρολ.) Ἰθάκ.

Νὰ διῆς καὶ τὰ μουντόπουλα, νὰ τὰ γλυκορουτήσης
Μακεδ. (Καστορ.)

γλυκός ἐπιθ. γλυκὺς ἑνιαχ. καὶ Πόντ. (Ἰμερ. Ἰνέπ. Κερασ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) γλῡκὺς Καππ. γλυτσύς Ἀστυπ. Κρήτ. Κύπρ. Πόντ. (Ὁφ. Τραπ.) γλυτσύς Καππ. (Φάρασ.) γλυτσύς Κύπρ. Πόντ. (Ὁφ.) γλυτσύς Κύπρ. γλυτσύς Καλαβρ. (Μπόβ.) γλυτσύς Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Βουν. κ.ά.) γλουτσύς Ἀπουλ. (Μελπιν.) Καλαβρ. (Καρδ. Χωρίο Βουν.) γλυκείος Κρήτ. (Σέλιν.) Σύμ. γλυτζίος Κύπρ. γλυτσίος Ἀπουλ. (Καλημ.) γλυτσίος Ἀπουλ. (Καλημ. Μελπιν. Τσολλῖν. κ.ά.) γλυκὸς κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ. κ.ά.) γλ'κός Ἡπ. (Κόνιτς. κ.ά.) γλυκὸ Τσακων. (Μέλαν. Χαβουτσ. κ.ά.) γλυκὸ Καλαβρ. (Μπόβ.) γλυτσύς Καππ. (Μισθ.) λυκὸς Σαμοθρ. Πληθ. γλυτσοὶ Τσακων. (Μέλαν.) Θηλ. γλυκεῖα σύνθηθ. ἐγλυκεῖα Πελοπν. (Βούρβουρ.) — Μ. Μινώτ., Τραγούδ., 64 ἐγλυκεῖα Λυκ. (Λιβύσσ.) γλυτσεῖα Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Βουν.) γλυκεῖα Καλαβρ. (Μπόβ.) γλυτσεῖα Τσακων. (Μέλαν. κ.ά.) γλυτσεῖα Πάτμ. γλυτζία Κύπρ. γλυκεῖα Κρήτ. γλυτσία Θήρ. (Οἶα) Ἰος Κάλυμν. Λέσβ. Σκυρ. Σύρ. γλυτσία Ἀγαθον. Ἀστυπ. Νάξ. (Τσικαλαρ.) Πάτμ. γλυτζία Κύπρ. γλυτζία Κύπρ. γλυκὰ Τσακων. (Χαβουτσ. κ.ά.) γλυκὴ Ἡπ. (Δωδών. Ζαγόρ.) — Δ. Σολωμ., 108 γλυκέα Ἀπουλ. Κρήτ. Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.) γλυτσία Ἀπουλ. (Καλημ.) Πόντ. (Ὁφ. Τραπ.) γλυτσίεσσα Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Πληθ. γλυτσίε Τσακων. (Μέλαν. κ.ά.) γλυκέα Πόντ. (Οἶν. Ὁφ. Τραπ.) γλυκέας Πόντ. (Ἰνέπ. Οἶν. Χαλδ. κ.ά.) γλυτσίεας Πόντ. (Ὁφ. Τραπ.) γλυκέες Πόντ. (Οἶν.) γλυκεῖαδες Ἀγαθον. Οὐδ. γλυκὸ πολλὰχ. γλυκὸ κοιν. καὶ Τσακων. (Μέλαν. κ.ά.) γλῡκὸ Ἡπ. (Κόνιτς.) κ.ά. γλυκὸ Καλαβρ. (Μπόβ.) γλ'κὸ βόρ. ιδιώμ. λυκὸ Σαμοθρ. γλυκὸ Κρήτ. (Μονοφάτς. κ.ά.) γλυκὺ Ἀπουλ. γλυτσύς Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Βουν.) γλυκέα Ἀπουλ. γλυτζίε Ἀπουλ. (Τσολλῖν. κ.ά.) γλῡκὺ Πόντ. (Ὁφ. Τραπ.) γλουτσύς Καλαβρ. (Μπόβ.) γλῡκὺ Καππ. (Ἀραβάν. Γούρτον. Μισθ. Φάρασ. κ.ά.) γλυκὺν Καππ. (Ἀραβάν. Γούρτον.) Κύπρ. Πόντ. (Οἶν. Τραπ. Χαλδ.) Ρόδ.—

